

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

6. St-8/19-225
Republika Hrvatska
TRGOVAČKI SUD U DUBROVNIKU
DUBROVNIK

IZ RUKE

Preko pošte

09-01-2019

Predano na poštu obično prep. dana 29
POŠTA ZAGREB R
Broj primjeraka 3 priloga
Taksirano KN Potpis

Poslovni broj: 39 Pž-6939/2018-4

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Mirte Matić, predsjednice vijeća, Branke Šabarić Zovko, suca izvjestitelja i Ružice Omazić, člana vijeća, u stečajnom postupku nad dužnikom VERONA d.o.o. za proizvodnju, trgovinu i usluge u stečaju, Ploče, Dalmatinska b.b., MBS 090012214, OIB 51127922585, kojeg zastupa stečajni upravitelj Mato Marić iz Dubrovnika, odlučujući o žalbama MAJE BUHIN iz Velikog Trgovišća, Domahovo 59, OIB 41221802880, koju zastupa punomoćnica Maja Buhin, odvjetnica iz Zagreba i REPUBLIKA HRVATSKA, Ministarstvo financija, Zagreb, OIB 18683136487, protiv rješenja Trgovačkog suda u Splitu, Stalne službe u Dubrovniku poslovni broj St-255/2011-208 od 2. studenog 2018., u sjednici vijeća održanoj 5. prosinca 2018.

riješio je

I. Odbija se kao neosnovana žalba Maje Buhin iz Velikog Trgovišća i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Splitu, Stalne službe u Dubrovniku poslovni broj St-255/2011-208 od 2. studenog 2018. u točki I. izreke.

II. Ukida se rješenje Trgovačkog suda u Splitu, Stalne službe u Dubrovniku poslovni broj St-255/2011-208 od 2. studenog 2018. u točkama II., III., IV., V., VI., VII., VIII. i IX. izreke, i predmet u tom dijelu vraća tom sudu na ponovan postupak.

Obrazloženje

Pobijanim u izreci određenim rješenjem, točkom I. izreke ponuditelju Republici Hrvatskoj, Ministarstvu financija, Zagreb, OIB 18683136487, dosuđena je nekretnina stečajnog dužnika oznake: kat. čestice 4559/141, zgrada, dvorište, površine 2.190 m² i kat. čestice 4559/142 zgrada, dvorište, površine 2.042 m², sve z.ul. 1971 k.o. Komin-Stari, uz zabilježbu da su izgrađeni objekti uplanjeni bez uporabne dozvole. Vrsta predmeta prodaje: skupni predmet prodaje. Identifikator prodaje: 3462.

Točkom II. oslobođen je kupac Republika Hrvatska, Ministarstvo financija, Zagreb, OIB 18683136487, plaćanja kupovnine za 7.400.925,41 kuna što predstavlja iznos njegove tražbine kao prvog kao razlučnog vjerovnika.

Točkom III. naloženo je kupcu Republika Hrvatska, Ministarstvo financija, Zagreb, OIB 18683136487, u roku od 15 dana od primitka rješenja o dosudi platiti na ime razlike do utvrđene vrijednosti imovine navedene u točki I. izreke ovog rješenja iznos od 2.849,074,59 kuna (slovima: dva milijuna osam stotina četrdeset devet tisuća sedamdeset četiri kuna i

pedeset devet lipa) u korist računa ovog suda broj HR1623900011300000664 otvorenog kod Hrvatske poštanske banke d. d., Zagreb, pozivom na broj 10-255-2011, pozivom na poslovni broj St-255/2011, te u istom roku potvrdu o uplati dostaviti u sudski spis.

Točkom IV. imovina iz točke I. ovog rješenja predat će se ponuditelju: Republika Hrvatska, Ministarstvo financija, Zagreb, OIB 18683136487, nakon što u cijelosti u roku od 15 dana od dostave ovog rješenja položi iznos iz točke III. ovog rješenja.

Točkom V. ako kupac koji je stavio najpovoljniju ponudu ne položi dužni iznos u cijelosti u roku iz ove odluke, imovina će se dosuditi kupcima koji su ponudili nižu cijenu, redom prema veličini cijene koju su ponudili.

Točkom VI. zaključkom o predaji nekretnine odredit će se upis prava vlasništva u zemljišnim knjigama na ime kupca i brisanje svih dosadašnjih upisa u zemljišnim knjigama na prodanim nekretninama.

Točkom VII. naloženo je dosudu prodanih nekretnina zabilježiti u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Dubrovniku, Stalna služba u Pločama, zemljišnoknjižni odjel.

Točkom VIII. žalba protiv ovog rješenja ne zadržava provedbu rješenja.

Točkom IX. naloženo je Financijskoj agenciji jamčevinu u iznosu 0,10 kuna vratiti uplatitelju koji je jamčevinu uplatio izvan roka (Damir Bijuknić, Vrbovec) i uplatiteljima koji u nadmetanju nisu dali nijednu valjanu ponudu (KULIĆ – INVEST d.o.o., Vinkovci; PZC BROD d.o.o., Slavonski Brod; Siniša Jelčić, Parubice, Republika Češka; ABSOLUTE ASSETS AND PROMOTIONS d.o.o., Umag; Goran Čuljak, Zagreb; Marija Rogina, Gorjanec; ADRIA NOVA d.o.o., Rijeka; Milan Lazar, Varaždin; RI AMBIENTA j.d.o.o., Rijeka; Branimir Peter, Rijeka; AQUASAN WELLNESS & SPA d.o.o., Kućan Marof; Ivana Kuzmanović Ivičić, Osijek; Stjepan Antolašić, Osijek; Vedran Bestvina, Osijek; Ivan Bestvina, Osijek; Jadranka Bestvina, Osijek; Dijana Mendek, Varaždin; Zvonko Žak, Gornja Bistra; Velimir Žak, Gornja Bistra; Mirsad Mezet, Dubrovnik; TERRA FIRMA d.o.o., Zagreb; Goran Glažar, Kostrena; Goran Justinić, Njivice; Robert Jugo, Rijeka; Valentina Opačak, Zagreb; 4D VISION d.o.o., Rijeka; Mario Mendek, Varaždin; Agencija Plečaš d.o.o., Ploče; KOREL d.o.o., Zagreb; FRIGO-KOR d.o.o., Zagreb; TRCZ AUTOMOBILI d.o.o., Sesvete; K2 KONCEPT d.o.o., Zagreb; MULTIMAT – t.t.i. d.o.o., Umag; Zdenko Zadro, Mostar, Bosna i Hercegovina; TOPOS j.d.o.o., Umag; VALARON d.o.o., Novigrad; PLUVIA d.o.o., Umag; BOXKOR d.o.o., Zagreb; KORBOX d.o.o., Zagreb; Mateo Erceg, Zagreb, MIVA HOME d.o.o., Varaždin; TORUS INŽENJERING d.o.o., Dubrovnik; MEN – ARS d.o.o., Varaždin; PRIMAVERA d.o.o., Rijeka; Mirko Huis, Zagreb; Ante Juradin, Podstrana-Grljevac; Mateo-Teo Juradin, Podstrana-Grljevac; Niko Košta, Zadar; NEKRETNINE BREZA d.o.o., Stari Grad; Robert Marinić, Zagreb; TOP KRAFT d.o.o., Zagreb; Iva Čengiđ, Grubišno Polje; Hrvoje Bogner, Zagreb; Domagoj Mihalic, Mala Subotica; REA KAPITAL d.o.o., Marinići; Kristina Maleš, Split; Željko Maleš, Split; Tomislav Horjan, Zagreb; Vladimir Horjan, Zagreb; Željko Horjan, Zagreb; Krunoslav Pokos, Varaždin; ALFA NEKRETNINE d.o.o., Zagreb; Ante Bašica, Dubrovnik; EKOLOGIJA ČERNI d.o.o., Zagreb, te izvan roka Damir Bijuknić, Vrbovec). Žalba protiv rješenja ne zadržava provedbu rješenja.

Tako je riješio prvostupajnski sud u skladu s odredbom čl. 247. st. 7. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17; dalje: SZ), budući da je razlučni vjerovnik - Republika Hrvatska, Ministarstvo financija prije zaključenja javne dražbe, podneskom predanim neposredno sudu 13. rujna 2018. (list 783.-784. spisa), izjavljujući da sukladno čl. 247. SZ-a, kao prvi razlučni vjerovnik kupuje predmetnu nekretninu na način da stavlja u

prijeboj svoju tražbinu s protutražbinom stečajnog dužnika po osnovi cijene u visini utvrđene vrijednosti te nekretnine.

Sud je pobijanim rješenjem razlučnom vjerovniku dosudio predmetnu nekretninu na temelju te izjave od 13. rujna 2018., sukladno odredbi čl. 247. st. 7. SZ-a.

Protiv ovog rješenja žalbu je podnijela Maja Buhin, kao ponuditeljica zbog pogrešne primjene materijalnog prava s prijedlogom da ovaj sud ukinе pobijano rješenje i naloži sudu donošenje novog rješenja u korist najpovoljnijeg ponuditelja.

U žalbi u bitnom navodi da se dosudom nekretnine pravnom subjektu koji uopće nije sudjelovao u javnoj dražbi, kupci stavljaju u neravnopravan položaj s prvim razlučnim vjerovnikom i da su povrijeđena njihova ustavom zajamčena prava te da je na elektroničkoj dražbi dala najvišu ponudu, a ne razlučni vjerovnik. Dalje navodi da je sporazum stranaka nastao nakon otvaranja stečajnog postupka zbog čega je isključena primjena odredbe čl. 175. st. 1. SZ-a te da prijeboj nije dopušten.

Protiv točke III. izreke rješenja žalbu je podnijela Republika Hrvatska, Ministarstvo Financija, Zagreb, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, s prijedlogom drugostupanjskom sudu ukinuti pobijano rješenje. U bitnom žalitelj navodi kako je njegova ukupna tražbina na dan 2. studenoga 2018. iznosi 12.051.899,27 kn pri čemu se pozvao na odredbe čl. 252. i čl. 249. SZ-a.

Odgovor na žalbe nije podnesen.

Žalbe su djelomično osnovane.

Ispitavši pobijano rješenje sukladno odredbi čl. 381. i čl. 365. st. 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11-pročišćeni tekst, 25/13 i 89/14; dalje: ZPP), u vezi s čl. 10. SZ-a, u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud nalazi da prvostupanjsko rješenje nije u cijelosti pravilno i osnovano na zakonu, jer nije primijenio posebne odredbe Stečajnog zakona o namirenju razlučnog vjerovnika kao i načela stečajnog postupka iz čl. 7. st. 3. SZ-a, što je sve dovelo do pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava.

Iz obrazloženja pobijanog rješenja proizlazi da je prema izvješću Financijske agencije (list 791.-868. spisa) dražba je počela 29. lipnja 2018. i zaključena 19. rujna 2018., a da je najviši iznos stavio ponuditelj Maja Buhin. Zaključkom poslovni broj St-255/2011-189 od 31. kolovoza 2017. utvrđena je vrijednost imovine u iznosu od 10.250.000,00 kn, te uvjeti prodaje i dostavljen je zahtjev Financijskoj agenciji za prodaju.

Iz obrazloženja proizlazi da je u zemljišnim knjigama za predmetne nekretnine upisano pod poslovnim brojem Z-481/07 pravo zalogu na ime: Fond za razvoj i zapošljavanje. Prema čl. 3. Zakona o prestanku važenja Fonda za razvoj i zapošljavanje („Narodne novine“ broj 124/10) kao pravni sljednik određeno je Ministarstvo rada i poduzetništva Republike Hrvatske koje je prema Zakonu o ustrojstvu i djelokrugu ministarstava i drugih tijela državne

uprave („Narodne novine“ broj 150/11) prestalo s radom. Njegove poslove preuzeli su Ministarstvo gospodarstva, Ministarstvo poduzetništva i obrta, Ministarstvo rada i mirovinskog sustava i Državni ured za trgovinsku politiku. Uredbom o unutarnjem ustrojstvu Ministarstva poduzetništva i obrta („Narodne novine“ broj 21/12), Samostalna služba za razvoj i zapošljavanje je ukinuta, a njezini poslovi se više ne obavljaju u Ministarstvu poduzetništva i obrta. Sporazumom o preuzimanju poslova Samostalne službe za razvoj i zapošljavanje sklopljenim 15. ožujka 2012. između Ministarstva poduzetništva i obrta i Ministarstva financija uređeno je da Ministarstvo financija preuzima dokumentaciju i poslove bivše Samostalne službe za razvoj i zapošljavanje Ministarstva gospodarstva, rada i poduzetništva koji se odnose na predmete korisnika kredita bivšeg Fonda za razvoj i zapošljavanje. Slijedom izloženog novčana sredstva koja je stečajni dužnik dobio na temelju sporazuma radi osiguranja novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretninama zaključenog 21. lipnja 2007. i solemniziranog kod javnog bilježnika Mire Rubić u Splitu pod brojem OV-5610/07 dužnik je obavezan vratiti Ministarstvu financija Republike Hrvatske koji kao pravni sljednik stupa na mjesto nekadašnjeg Fonda za razvoj i zapošljavanje kao razlučnog vjerovnika, koji je prvi upisan u zemljišnim knjigama pod brojem Z-481/07.

Odredbom čl. 247. SZ-a uređena su pravila unovčenja nekretnine stečajnog dužnika na kojoj postoji razlučno pravo. Osnovno pravilo je da se nekretnina na kojoj postoji razlučno pravo prodaje u stečajnom postupku, na prijedlog stečajnog upravitelja ili razlučnog vjerovnika, uz odgovarajuću primjenu pravila ovršnog postupka o ovrsi na nekretnini.

Odstupanja od pravila ovršnog postupka, uređena su Stečajnim zakonom, pa se tako u čl. 247. st. 7. propisuje da prvi razlučni vjerovnik u prednosnom redu može izjaviti da kupuje nekretninu i da stavlja u prijeboj svoju tražbinu s protutražbinom stečajnog dužnika po osnovi cijene u visini utvrđene vrijednosti nekretnine, dok Ovršni zakon („Narodne novine“ broj: 112/12, 25/13, 93/14 i 55/16; dalje: OZ) u odredbi čl. 107. st. 1. propisuje da ovrhovoditelj koji je kupac i jedini vjerovnik koji se namiruje iz kupovnine, nije dužan položiti kupovninu ako ona iznosi koliko i njegova ovršna tražbina ili manje.

Ovršni zakon propisuje pravila o oslobođenju kupca od polaganja kupovnine pa određuje da će sud o oslobođenju od plaćanja kupovnine odlučiti u rješenju o dosudi na temelju zahtjeva kupca podnesenog sudu najkasnije do završetka elektroničke javne dražbe (st. 5. čl. 107. OZ-a).

Stečajni zakon daje mogućnost ne samo jedinom razlučnom vjerovniku već i prvom u prednosnom redu, ako ih je više da kupe nekretninu. To svoje pravo razlučni vjerovnik ostvaruje izjavom da kupuje nekretninu i da stavlja u prijeboj svoju tražbinu s protutražbinom stečajnog dužnika po osnovi cijene u visini utvrđene vrijednosti nekretnine.

Dakle, prvi razlučni vjerovnik u prednosnom redu ne mora biti ponuditelj u elektroničkoj javnoj dražbi da bi njegova izjava da kupuje nekretninu i da stavlja u prijeboj svoju tražbinu s protutražbinom stečajnog dužnika po osnovi cijene u visini utvrđene vrijednosti nekretnine imala pravni učinak, a izjavu mora dati najkasnije do završetka elektroničke javne dražbe.

S obzirom na to da je Ministarstvo financija Republike Hrvatske, kao prvi razlučni vjerovnik, izjavom od 13. rujna 2018., dano u skladu s odredbom čl. 247. st. 7. SZ-a, to je

prvostupanjski sud pravilnom primjenom materijalnog prava predmetnu nekretninu dosudio tom razlučnom vjerovniku.

Dakle, budući da je dražba zaključena 19. rujna 2018., a izjava predana sudu 13. rujna 2018., nesporno je da je predmetna izjava stavljena unutar tijeka dražbovanja.

Nadalje, suprotno žalbenim navodima, prvi razlučni vjerovnik ne mora biti ponuditelj, odnosno sudjelovati na elektroničkoj javnoj dražbi, a dužan je za kupnju nekretnine ponuditi cijenu u visini utvrđene vrijednosti, a ne u skladu s pravilima iz čl. 247. st. 5. i 6. SZ-a (na prvoj dražbi ispod tri četvrtine utvrđene vrijednosti nekretnine, na drugoj dražbi ispod jedne polovine utvrđene vrijednosti nekretnine, na trećoj dražbi ispod jedne četvrtine utvrđene vrijednosti nekretnine na četvrtoj dražbi nekretnina se prodaje po početnoj cijeni od 1,00 kune) s njegovom se izjavom ne postupa kao s ponudom po pravilima Ovršnog zakona.

Stoga, žaliteljica neosnovano navodi da je dovedena u neravnopravan položaj jer je izjava razlučnog vjerovnika dostavljena sudu u roku prije zaključenja javne dražbe te je izjavljena sukladno odredbi čl. 247. st. 7. SZ-a.

Neosnovanim se ukazuje žalbeni navod da je u konkretnom predmetu isključena primjena odredbe čl. 175. st. 1. SZ-a te da prijeboj nije dopušten jer je sporazum stranaka nastao nakon otvaranja stečajnog postupka. Ovo iz razloga što je založno pravo pravnog prednika Ministarstva financija, Republike Hrvatske, upisano u zemljišnim knjigama, a isto nije pobijano nikakvim pravnim sredstvima.

Žalbenim navodima Maje Buhin nije dovedena u sumnju pravilnost pobijanog rješenja u točki I. izreke.

Slijedom navedenog, valjalo je na temelju čl. 380. t. 2. ZPP-a, u vezi s čl. 10. SZ-a, potvrditi pobijano rješenje u točki I. izreke.

Međutim, iz pobijanog rješenja proizlazi da je sud odlučio o dosudi nekretnina i o namirenju vjerovnika.

Odredbom čl. 164. st. 1. SZ-a propisano je da nekretnine na kojima postoji razlučno pravo prodaje stečajni sudac, na prijedlog stečajnog upravitelja, uz odgovarajuću primjenu pravila o ovrsi na nekretnini.

Jedno od pravila ovrhe na nekretnini je da nakon pravomoćnosti rješenja o dosudi nekretnine kupcu, sud određuje ročište za diobu kupovnine na koje se ročište pozivaju, pored stranaka i osobe koje prema stanju spisa i prema podacima iz upisnika polažu pravo da se namire iz tog iznosa (čl. 124. st. 1. i 2. OZ-a).

Odredbom čl. 124. st. 4. OZ-a propisano je da se na ročištu raspravlja o namirenju vjerovnika i drugih osoba koje postavljaju zahtjev za namirenje.

Iz dostavljenog dijela spisa i samog pobijanog rješenja nije vidljivo da je održano ročište za diobu kupovnine, konačno niti je rješenje o dosudi pravomoćno pa rješenje o namirenju nije niti moglo biti doneseno.

Dakle, na ročištu za diobu kupovnine raspravlja se o tražbinama koje se imaju namiriti iz kupovnine, a redoslijed namirenja propisan je odredbom čl. 164.a SZ-a, tako da će: stečajni sudac izdvojiti odgovarajući iznos prema pravilima iz čl. 170. SZ-a; namiriti tražbinu razlučnih vjerovnika prema redoslijedu predviđenom pravilima ovršnog postupka i preostali iznos predati stečajnom upravitelju.

Tražbine odnosno prava odvojenog namirenja, koje se namiruju iz kupovnine nekretnine u pogledu glavnice i pripadajućih kamata i redoslijed namirenja, u skladu s odredbom čl. 164.a st. 2. SZ-a utvrđuje stečajni sudac prema pravilima ovršnog postupka.

Prema odredbi čl. 114. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj 112/12 i 25/13; dalje: OZ) nakon namirenja tražbina iz čl. 113. tog Zakona, namiruju se tražbine osigurane založnim pravom, tražbine ovrhovoditelja na čiji je prijedlog određena ovrha i naknada za osobne služnosti i druga prava koje prestaju prodajom, a ti vjerovnici namiruju se po redu stjecanja založnog prava, odnosno po redu upisa u zemljišnu knjigu. Ovrhovoditelj koji prethodno nije bio stekao založno pravo, pravo na namirenje stječe zabilježbom ovrhe u zemljišnoj knjizi.

Pri isplati glavnice i zateznih kamata založnim vjerovnicima relevantno je upisano založno pravo u zemljišnim knjigama, i upravo onako kako je upisano u zemljišne knjige. Razlučni vjerovnik nema pravo na zakonske zatezne kamate kao niti na eventualno neka druga sporedna potraživanja, ako ona nisu upisana u zemljišne knjige, a što je sudu tek za utvrditi.

Zatezne kamate na glavicu teku do ročišta za diobu kupovnine, jer se na ročištu za diobu kupovnine utvrđuju tražbine kako glede glavnice, tako i kamata i troškova.

Osporavanje tražbine osigurane založnim pravom predstavlja činjenično pitanje, te ako odluka ovisi o spornim činjenicama na parnicu se upućuje osoba koja je osporila tražbinu.

Naime prema odredbi čl. 118. OZ-a osobu koja je osporila tražbinu sud će uputiti da, u određenom roku, pokrene parnicu ako odluka zavisi od spornih činjenica, osim ako svoje osporavanje ne dokazuje pravomoćnom presudom, javnom ili privatnom ispravom koja ima značenje javne isprave. Stoga je u skladu s tom odredbom osporavatelj trebao biti upućen na parnicu radi utvrđenja osnovanosti osporavanja tražbine s pravom odvojenog namirenja.

Međutim, o namirenju vjerovnika s pravom odvojenog namirenja i upućivanju na parnicu i potrebi rezervacije novčanih sredstava odlučuje se i ovisno o nespornim iznosima tražbine, osporenom iznosu i raspoloživom iznosu za namirenje založnih vjerovnika.

Sukladno odredbi čl. 117. OZ-a, osoba koja se namiruje iz prodajne cijene može drugoj takvoj osobi osporiti postojanje tražbine, njezinu visinu i red namirenja ako to utječe na njezino namirenje, najkasnije na ročištu za diobu.

Stoga je prvostupanjski sud prethodno trebao utvrditi iznos tražbine prvo upisanog založnog vjerovnika, odrediti ročište za diobu na kojem se raspravlja o tražbini.

Posljedice povrede osnovnog načela postupka sadržanog u čl. 7. st. 3. SZ-a (koje nalaže stečajnom sucu da po službenoj dužnosti utvrđuje sve činjenice koje su od važnosti za stečajni postupak i da radi toga može izvoditi sve potrebne dokaze) dovele su i do pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja kao i pogrešne primjene materijalnog prava.

Dakle, zbog pogrešnog pravnog pristupa prvostupanjski sud nije pravilno i potpuno utvrdio bitne činjenice i nije pravilno primijenio materijalno pravo.

Slijedom navedenoga valjalo je pobijano rješenje ukinuti u točkama II., III., IV., V., VI., VII., VIII. i IX. izreke, i predmet u tom dijelu vratiti prvostupanjskom sudu na ponovan postupak (čl. 380. t. 3. ZPP-a).

U ponovnom postupku prvostupanjski će sud otkloniti nedostatke na koje je ukazao ovaj sud, uzimajući u obzir iznijete primjedbe, na način i u postupku kako je to propisano mjerodavnim odredbama postupiti i prethodno nakon, pravomoćnosti rješenja o dosudi, odrediti ročište za diobu kupovnine, na kojem će raspraviti visinu tražbine, a zatim donijeti novo rješenje o namirenju i za takvu svoju odluku dati valjane i obrazložene razloge, a posebno obrazložiti odlučne činjenice od kojih ovisi tko se i u kojem iznosu ima pravo namiriti iz cijene postignute prodajom predmetnih nekretnina.

Zagreb, 5. prosinca 2018.

Predsjednica vijeća
Mirta Matić, v. r.

Za točnost otpravka – ovlašteni službenik
Brankica Curman